

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Drachmæ duæ, sive cor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Testatur
hoc Hom-
erus in Ilym-
no Vulcani.
Vulcanus
gaure clau-
ditus.

propterea quod densiori applicitus materia, atque uti pavimento adglutinus, ne ad sublimia fastidii possit, coercetur. Inferiora autem hæc Junoni adjudicata esse tunc ostendimus, cum infernum hemisphaerium eam fortitam esse commemoravimus. Quare Varro dicere solebat, Vulcanum intelligi de vehementiore, utpote fabrilis fornacaliq; igne, Vestam vero de domestico. Utcumq; autem, flamma nihil aliud est quam aer crassiusculus incensus, inferior vero, aer hic Juno, sic ea Vulcanum generat. Claudus idem perhibetur, sive quod ob densum materiae meatum, consensam habet cum iis que umbram reddunt, umbrae vero pleraque omnes obliquæ sunt, neque sine solido corpore esse queunt: inde etiam conficta claudicitate, quod progredi nequeat absq; aliquo quasi ligneo baculo, sive quia superioris mucronis modum diversum & inaequalem ab inferiori ubi depascitur, efficit, qui cum sit omnino tardior, claudicare Deum ideo dixere. Verum apud Homerum utroque pede claudicat quia scilicet nunc in dexteram nunc in laevam agitur, dum aerem percurrere contendit, cujus densitas ne ascendat ad Palladem, obistere videatur: inde cum sit corpori adalligatus dum se vinculis liberare nititur, modo hunc, modo illum pedem tentat è compedibus extrahere, unde motari quoque versus, & undequaque distorqueri cogitur: atque ita speciem hominis utroque pede claudicans exhibet. Projectus ab Jove de caelo in terram fertur Vulcanus idem: nempe quia, ut nonnulli tradunt, qui primi ignis usum adinvenere, in ardentem materiam aliquam fulmine tactam incidere, atque ita mox utilitate cognita, ad igniaria deventum, quam inter varias opiniones, unde ignis datus mortalibus, primam ita Lucretius ponit:

*Illud in his rebus, tacitu ne forte requiras,
Fulmen detulit in terras mortalibus ignem
Primitus, inde omnis flammaram dicitur ardor.*

DRACHMÆ DUÆ, SIVE COR. CAP. XX

His igitur notis Aegyptii tam in mysteriis suis edocendis, quam in natura secretis aperiendis, & civilium morum præceptis proponendis utebantur. Sed & in reliquis disciplinis ab eodem descriptionis genere non recedebant, ut si de Mathematicis rebus locuturi, in numeris drachmas duas ostendere voluissent, Vulturem, ait Horus, ponebant. Causam nonnulli commenti sunt: quia unitas apud Aegyptios duarum drachmarum instar aestimatur. Unitas vero una cum binario, totus est numeri generatio. Merito itaque si drachmas duas indicare vellent, Vulturem pingebant, quandoquidem & matris & generationis prerogativa polleat: perinde ac unitas ipsa una cum binario numeros omnes generat. Quare cum ita mater esse videatur, optimè Vulturi competit. Utcumque, curta sunt hæc in exemplaribus Hori, quod aliter

Cor per
Vulturem.

Vita homi-
nis centum
a. norum.

derint, si castigatiora in exemplaria incidere. Caterum, si ariolandum sit in re usque adeo perplexa, putarim ego, Cor hinc significari, qui legerim apud eosdem Sacerdotes, vel qui doctrinam eorum interpretati sunt, infantium annulorum cor duabus drachmis ponderari, augeri autem per annos singulos drachmis itidem duabus, ad annos usque quinquaginta: inde per annos alios eodem decretere æquilibrio, quod ad id usque tempus auctum fuerit, hominemque tunc defecere, cum ad drachmas jam duas cor ipsum redactum fuerit: ita vitam humanam centum annis plurimum circumscribi, nisi aut negligenter, aut intemperanter acta, ipsa sibimet, uti Turdela, incommoda compararit, seque parte aliqua fraudaverit: nam cor affectum injuria & tranquillitate sua defraudatum, pro molestiarum portione properantius efflaccit & deficit, Quæ quidem cum admodum insignia sint apud Aegyptios, non uno erunt loco repetenda. Id autem annorum spatium cum Vulturina congruat vitæ, sitque vitæ omnis vis in corde sita, facile unicuique constare puto, cur drachma

- A** drachmæ duæ ex Vulturis simulacro significantur. Sanè verò, siue numus hic fuerit duabus drachmis imputatus, qui Vulturis imagine signaretur, siue alia fuerit ejus nota, illud manifestum est, Didrachmam apud veteres numi pondus fuisse, quem suo nomine Siclum Hebraei vocabant, qui quidem 20. obolis imputabatur; frequentissimusque est hujus locutionis usus in Divinis literis, ut alii siclum alii Didrachmam ponant. Nam Levit. capit. 7. supra 20. ubi Legislator, pretium ponit quo se redimere possit, is qui honorem animæ suæ Deo voverit, legas, à quinto anno ad vigesimum qui se Deo usus. *Didrachma* voverit, sicli viginti posse redimi. LXX. Interpretes, viginti didrachmis reddidero. Ita illud pretium masculi à vigesimo anno usque; ad sexagesimum, quinquaginta sicli argenti ad mensum Sanctuarii, idem LXX. transtulerunt, quinquaginta didrachma, & multa passim hujusmodi. A deo vero illis ardebat Didrachmæ vocabulum, ut si Drachma una esset enuncianda, Didrachmæ dimidium potius quam Drachmam unam, aut sicli dimidium ponerent; cujus facti rationem, & cur hoc pondus Sanctum appellaretur, legas apud Hierosolymitanum Hefychium, libro ejus 7. in Levit. c. 27. Atque ut hujus monetæ pondus ad temporis nostri usum deducamus, sciendum Obolum ejus pretii esse qui Romæ nunc literis aliquot immutatis Baliocus, quasi obolicus dicere velint, appellatur. Drachma verò pondus est ejus numi, qui Romæ Julius hodie vocatur. Venetiis Marcellus argenteus ejusdem ferè ponderis est, uti etiam Ferrariæ atque Mantuæ vulgo Buxoloti nomine. Aureus quoque numus drachmæ ferè pondus æquat, atque ita siclus argenti vel didrachma, uno Mocenico Veneto imputatur qui proximè accedit ad Julios duos: non enim hæc ad unguem explanari possunt, propter locorum varietatem, quia Juliæ monetæ Romanæ pretium, extra Romanæ Pontificiæve ditionis loca, minoris quam Romæ æstimatur: contra Mocenicus, moneta Veneta, extra Venetorum ditionem pretiosior est quam apud ipsos, vel eorum socios. Aurei quoque tam pretio variant, quam varii sunt qui eos cudunt Domini: Sed ponderis in eodem genere parva admodum differentia. Atque hæc sunt, eruditissime Præsul quæ doctrinam Ægyptiorum secutus super Vulture conscripseram: nescio an plura in archetypo fuerint, quem surreptum initio conquestus sum; puto tamen hæc ad hujusmodi mysterii cognitionem factura satis. Multa vero de industria præterii, veritus ne nimia prolixitas delicatioribus fastidiosus esset: & otii quod mihi exiguum concedebatur, habenda ratio fuit, cum multa alia, ac pene innumera sint in hujus generis commentaria, si per otium licuerit, redigenda, ut amicis argumentum hoc, vix ulli hæcenus attentatum, deposcentibus, quantum pro tenuitate mea præstare potero, satisfaciam.

JOHANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

L I R E R XIX.

DE IIS QUÆ PER AQUILAM
SIGNIFICANTUR.

D Ex sacris Ægyptiorum Literis.
AD CLARISSIMUM ABBATEM D. PALUM
JUSTINIANUM.

Summum ingenii tui acumen, suavissimi mores, incomparabilis benignitas & eximia in amicos omnes liberalitas effecerunt Paule Justiniane vir rarissime, ut Aquilam tibi ex aviaria meo Ægyptiaco dedicare cogita verim: quippe quod tu alitis hujus plerisque, ut ita dicam, virtutes, aut excellenti natura dotes, præ te ferre mihi compertus es. Sed potior nimirum causa fuit quod Justiniana familia gestamen est Aquila aurea, quia scilicet progeniem hanc ex Justiniani Imper. sanguine deduci, omnibus

Ff

mnibus